

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

⚡ **challenge-קושיא**
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ**
 ■ **proof-ראיה**

מקרא-key:

נזיר-כל כנויי נזירות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כל כינויי נזירות כנויות.											■
האומר אהא - הרי זה נזיר, או אהא נאה - נזיר.											■
נזיק נזיח פזיח - הרי זה נזיר.											■
הריני כזה, הריני מסלסל, הריני מכלכל, הרי עלי לשלח פרע - הרי זה נזיר.											■
הרי עלי ציפורים - ר"מ אומר: נזיר	[רבי מאיר]										♦ ■
אינו נזיר.	חכמים:										♦ ■
מכדי תנא בסדר נשים קאי, מאי טעמא תני נזיר?											⚡ ◇
תנא אקרא קאי: (דברים כד) והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר, וה"ק: מי גרם לה לעבירה? יין											! ◇
כל הרואה סוטה בקלוקלה - יזיר עצמו מן היין.	וקאמר:										! ■
פתח בכינויין ומפרש ידות											⚡ ◇
חסורי מיחסרא	רבא, ואיתימא כדו:										! ■
כל כינויי נזירות כנויות, וידות נזירות כנויות, ואלו הן ידות: האומר אהא - הרי זה נזיר.	והכי קתני:										! ◇
ולפרוש כינויי ברישא											⚡
תנא מההוא דסליק ההוא מפרש ברישא											! ◇
במה מדליקין ובמה אין מדליקין?	כדתנן:										! ◇
ומפרש אין מדליקין ברישא											! ■
במה טומנין ובמה אין טומנין?	[תנן]										! ■
ומפרש אין טומנין ברישא											! ■
במה אשה יוצאה ובמה אינה יוצאה?	[תנן]										! ■
ומפרש לא תצא אשה ברישא.											! ■
במה בהמה יוצאה ובמה אינה יוצאה?	והתנן:										⚡ ◇
ומפרש יוצא גמל ברישא											⚡
יש נוחלין ומנחילין, נוחלין ולא מנחילין, נוחלין ולא מנחילין	[תנן]										⚡ ■
ומפרש אלו נוחלין ומנחילין ברישא											⚡
אלא, לעולם תני הכי ותני הכי, אלא התם דאיסורא דנפשיה הוא - מפרש איסורא דנפשיה ברישא, גבי בהמה דאיסורא אידי בהמה הוא דאתי - מפרש היתירא ברישא, גבי יש נוחלין נמי - מפרש עיקר נחלה ברישא											! ◇
אלא הכא לפרוש כינויי ברישא											⚡
אלא היינו טעם ידות, הואיל ואתיין ליה מדרשא חביבין ליה.											! ◇
ולפתח בהון ברישא											⚡
תנא כי מתחיל - מתחיל בעיקר קרבן, ולענין פירושי - מפרש ידות ברישא.											! ◇
האומר אהא - הרי זה נזיר.											■ <
דלמא אהא בתענית קאמר											⚡
כגון שהיה נזיר עובר לפניו.	שמואל:										! ◇
לימא קסבר שמואל: ידים שאינן מוכיחות לא הויין ידים											⚡

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראייה
מקרא-key:	

נזיר-כל כנויי נזירות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בזמן שנוזיר עובר לפניו - ליכא לספוקא במילתא אחרינא, אבל ודאי אין הנזיר עובר לפניו - אמרינן דלמא אהא בתענית קאמר.	אמרי:											!	◇	ב.
ודלמא לפוטרו מן קרבנותיו קאמר												ז	◇	ב.
דקאמר בלבו.												!	◇	ב.
אי הכי, מאי למימרא?												ז		ב.
מהו דתימא בעינן פיו ולבו שוין, קמ"ל.												!	◇	ב.
אהא נאה - נזיר.														ב. <
ודלמא אנהא לפניו במצות													ז	ב.
(שמות טו) זה אלי ואנוהו - אתנאה לפניו במצות, אעשה לפניו סוכה נאה, לולב נאה, ציצית נאה, אכתוב לפניו ספר תורה נאה ואכרכנו בשיראין נאים	כדתינא:												♣	ב.
שתפוס בשערו ואמר אנהא.	שמואל:												!	ב.
נזירא מילתא דעבירה, ואמרי' ליה נאה?													ז	ב.
אין, דאפילו לרבי אלעזר הקפר													!	ג.
נזיר חוטא	דאמר: [רבי אלעזר הקפר]												!	ג.
הני מילי גבי נזיר טמא, דאידי דבעי מיסתר, דאמ' רחמנא: (במדבר ו) והימים הראשונים יפלו כי טמא נזרו, התם הוא דלמא אתי למיעבר על נזירותיה, אבל נזיר טהור לאו חוטא קרי ביה.													!	ג.
הריני כזה.														ג. <
נהי נמי דתפוס בשערו, הריני בזה לא אמך													ז	ג.
כגון שהיה נזיר עובר לפניו.	שמואל:												!	ג.
הריני מסלסל.														ג. <
ממאי דהדין סלסול שערא?													^	ג.
כדאמר ליה ההיא אמתא דבי רבי ליהוא גברא: עד מתי אתה מסלסל בשערך													!	ג.
אימא: תורה, דכתיב: (משלי ד) סלסלה ותרוממך													ז	ג.
הכא נמי שתפוס בשערו.	שמואל:												!	ג.
הריני מכלכל.														ג. <
ממאי דהדין כילכול שערו הוא?													^	ג.
סיד - ר' יהודה אומר: כדי לסוד כילכול	כדתנן: [רבי יהודה]												!	ג.
בת צידעא.	ואמר רב:												!	ג.
ואימא: מיון עניי, כדכתיב: (בראשית מז) ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו													ז	ג.
הכא נמי שתפוס בשערו.	שמואל:												!	ג.
הרי עלי לשלח פרע - הרי זה נזיר.														ג. <
ממאי דהדין שילוח ריבויא הוא?													^	ג.
דכתיב: (שיר השירים ד) שלחך פרדס רמונים.													!	ג.
אימא: מידי דעבורי, כדכתיב: (איוב ה) ושולח מים על פני חוצות													ז	ג.
תנא פרע פרע יליף, כתיב הכא: (במדבר ו) קדוש יהיה גדל פרע, וכתיב התם גבי כהן הדיוט: (יחזקאל מד) ופרע לא ישלחו.													!	ג.

statement-מימרא **■**
 challenge-קושיא **⚡**
 question-שאלה **^**
 answer-תירוץ **!**
 proof-ראיה **■**

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

Talmud Navigator

נזיר-כל כנויי נזירות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
ואיבעית אימא: האי שולח מים נמי ריבוי הוא, דכד משקין ליה מיא לפירא ורבי.												
הרי עלי ציפרין - רבי מאיר אומר: נזיר.	[רבי מאיר]											
מאי טעמא דרבי מאיר?												
ציפרין סמוכין לשיער קיבל עליו, דכתיב: (דניאל ד) עד די שעריה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין	ריש לקיש:											
מתפיס איניש במידי דסמיך ליה	רבי מאיר סבר:											
לא מתפיס איניש במידי דסמיך ליה.	ורבנן סברי:											
דכ"ע לא מתפיס, אלא היינו טעמא דר"מ, דחיישינן שמא צפורי נזיר טמא קיבל עליו.	רבי יוחנן:											
מכדי חיישינן קאמר, דלמא צפורי נדבה קיבל עליו												
א"כ הרי עלי קן מבעי ליה.												
ודלמא הרי עלי צפורי מצורע קאמר												
כגון שהיה נזיר עובר לפניו.												
ודלמא נזיר טמא, ולפוטרו מן קרבנותיו קאמר												
כגון שהיה נזיר טהור עובר לפניו.												
מאי בינייהו?												
איכא בינייהו כגון דאמר ציפרין הסמוכין לשיער עלי												
אע"ג דאמר הכי, אי נזיר עובר לפניו - אין, אי לא - לא	לר' יוחנן:											
אע"ג דאין נזיר עובר לפניו.	לרשב"ל:											
מי איכא למ"ד לא מתפיס איניש במילתא דסמיך ליה?												
האומר ימין - הרי זו שבועה מ"ט? לאו משום דכתיב: (דניאל יב) וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם	והתניא:											
לא, משום דימין גופיה איקרי שבועה	אמרי:											
מניין לאומר ימין שהיא שבועה? שנאמר: (ישעיהו סב) נשבע ה' בימינו. ומניין לאומר שמאל שהיא שבועה? שנאמר: (ישעיהו סב) ובורע עוזו.	דתניא:											
הריני נזיר מן החרצנים, ומן הזגים, ומן התגלחת, ומן הטומאה. הרי זה נזיר, וכל דקדוקי נזירות עליו.												
מתני' דלא כר' שמעון												
אינו חייב עד שידור מכולם	דתניא, רבי שמעון:											
אפילו לא נזר אלא אחד מנהון הוי נזיר.	רבנן:											
מ"ט דר"ש?												
אמר קרא: (במדבר ו) מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג.	[רבי שמעון]											
ורבנן מ"ט?												
אמר קרא: (במדבר ו) מין ושכר יזיר.	[רבנן]											
ור' שמעון נמי הכתיב: מין ושכר יזיר												
ההוא מיבעי ליה: לאסור יין מצוה כיון הרשות.												
מאי היא?												
קדושתא ואבדתא												

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נזיר-כל כנויי נזירות	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הרי מושבע ועומד עליו מהר סינן												ז
אלא כי הא דאמר רבא:												ז
שבועה שאשתה, וחזר ואמר הריני נזיר, אתיא נזירות חיילא על שבועה.	[רבא]											ז
ורבנן נמי הא מיבעי ליה לאסור יין מצוה כיון רשות												ז
א"כ, לימא קרא מיין, מאי ושכר? שמעת מינה תרתי.	[רבנן]											!
ור"ש?												ז
היינו טעמא דכתב שכר, לאלופי שכר שמר למקדש, דכתיב: (ויקרא י) יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך, מה גבי נזיר - יין הוא דליתסר, אבל שאר משקין לא, אף גבי מקדש נמי - יין הוא דליתסר, אבל שאר משקין המשתכרין לא	[רבי שמעון]											!
ולאפוקי מדר' יהודה												!
אכל דבילה קעילית, ושתה דבש וחלב, ונכנס למקדש - חייב.	דתניא, ר' יהודה:											!
איבעית אימא: ר"ש לית ליה איסור חל על איסור												!
האוכל נבילה ביום הכפורים - פטור.	דתניא, רבי שמעון:											!
ולרבנן נמי הכתיב: (במדבר ו) מכל אשר יעשה מגפן היין												ז
התם לימד על איסורי נזיר שמצטרפים זה עם זה.	אמרי לך רבנן:											!
ור"ש?												ז
לית ליה צירוף	[רבי שמעון]											!
כל שהו למכות, לא אמרו כזית אלא לענין קרבן.	דתניא, רבי שמעון:											!
הריני כשמשון כבן מנוח כבעל דלילה, כמי שעקר דלתות עזה, כמי שנקרו פלשתים את עיניו - הרי זה נזיר שמשון.												■
למה לי למיתנא כל הליון?												ז
צריכי, דאי אמר הריני כשמשון, הוה אמינא שמשון אחרינא, קמ"ל כבן מנוח ואי תנא כבן מנוח, הוה אמינא איכא דמיתקרי הכי, קמ"ל כבעל דלילה, וכמי שנקרו פלשתים את עיניו.												!
מה בין נזיר עולם לנזיר שמשון? נזיר עולם - הכביד שערו מיקל בתער, ומביא שלש בהמות, ואם נטמא מביא קרבן טומאה, נזיר שמשון - הכביד שערו אינו מיקל, ואם נטמא אינו מביא קרבן טומאה.												■
נזיר עולם מאן דכר שמיה?												ז
האומר הריני נזיר עולם - הרי זה נזיר מה בין נזיר עולם לנזיר שמשון? נזיר עולם - הכביד שערו מיקל בתער, ומביא שלש בהמות, ואם נטמא מביא קרבן טומאה, נזיר שמשון - הכביד שערו אינו מיקל בתער, ואינו מביא קרבן טומאה.	חסורי מיחסרה והכי קתני:											!
קרבן הוא דלא מייתי, אבל נזירות חיילא עליה												■
מני מתני? לא רבי יהודה ולא ר"ש												^
נזיר שמשון מותר ליטמא למתים, שכן מצינו בשמשון שנטמא	דתניא, רבי יהודה:											■
האומר נזיר שמשון - לא אמר כלום, שלא מצינו בשמשון שיצאת נזירות מפיו	רבי שמעון:											■
מני?												^
אי ר' יהודה												!
אפילו לכתחילה	האמר: [רבי יהודה]											■
ומתניתין קתני אם נטמא												ז
אי ר' שמעון												!

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **! תירוץ-answer**
proof-ראיה ■

מקרא-key:

נזיר-כל כנויי נזירות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
לא חיילא עליה נזירות כלל	האמר: [רבי שמעון]	■	⚡									ד:
לעולם ר' יהודה היא, ואידי דקתני גבי נזיר עולם אם נטמא, תנא נמי גבי נזיר שמשון אם נטמא.			!								◇	ד:
לימא, בפלוגתא דהני תנאי קמיפלגי			⚡								◇	ד:
הרי עלי כבכור - רבי יעקב אוסר	דתנן: [רבי יעקב]	♦	■	⚡							◇	ד:
מתיר	רבי יוסי:	♦	■	⚡							◇	ד:
מאי לאו ר' יהודה סבר לה כר' יעקב		■	⚡									ד:
לא בעינן דבר הנידר	דאמר: [רבי יעקב]	■	■	⚡								ד:
ור' שמעון סבר לה כר' יוסי		■	⚡									ד:
בעינן דבר הנידר	דאמר: [רבי יוסי]	■	■	⚡								ד:
לא, דכולי עלמא בעינן דבר הנידר, ושאיני גבי בכור, דכתיב ביה (במדבר ל) לה' - לרבות את הבכור.			!								◇	ד:
ור' יוסי?			⚡									ד:
ההוא לה' מיבעי ליה לרבות חטאת ואשם.	אמר לך: [רבי יוסי]	!									◇	ד:
ומה ראית לרבות חטאת ואשם ולהוציא את הבכור?		⚡										ד:
מרבה אני חטאת ואשם - שכן מתפיסין בנדר, ומוציא אני את הבכור - שאין מתפיסו בנדר.			!								◇	ד:
ור' יעקב?		■										ד:
בכור נמי מתפיסו בנדר הוא	אמר לך: [רבי יעקב]	■									◇	ד:
מנין לנולד לו בכור בתוך עדרו שמצוה עליו להקדישו? שנאמר: (דברים טו) הזכר תקדיש.	דתניא, של בית רבינו אמרו:	!	■									ד:
ור' יוסי?			⚡									ד:
נהי דמצוה להקדישו, אי לא מקדיש ליה מי לא קדוש?	אמר לך: [רבי יוסי]	!									◇	ד:
גבי נזיר נמי הכתיב (במדבר ו) לה' ֹ			⚡								◇	ד:
ההוא מיבעי ליה לכדתניא			!									ד:
מימי לא אכלתי אשם נזיר טמא חוץ מאדם אחד, שבא אלי מן הדרום יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו תלתלים, אמרתי לו: בני, מה ראית לשחת שער נאה זה?	[תניא] שמעון הצדיק:	!	○								◇	ד:
אמר לי: רועה הייתי לאבי בעירי, והלכתי לשאוב מים מן המעיין ונסתכלתי בבואה שלי, ופחו יצרי עלי וביקש לטורדני מן העולם			!	○								ד:
אמרתי לו: ריקה מפני מה אתה מתגאה בעולם שאינו שלך, שסופך להיות רמה ותולע? העבודה, שאגלחך לשמי ֹ			!	○								ד:
עמדתי ונשקתי על ראשו, אמרתי לו: כמותך ירבו נזירים בישראל, עליך הכתוב אומר: (במדבר ו) איש כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה'!			!	○								ד:
ושמשון לאו נזיר הוה? והכתיב: (שופטים יג) כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן				⚡							◇	ד:
התם מלאך הוא דקאמר.			!								◇	ד:
ומגלן דאיטמי למתים?				^							◇	ד:
אילמא מדכתיב: (שופטים טו) בלחי החמור הכיתי אלף איש			!									ד:
דילמא גרווי גרי בהו ולא נגע בהן			⚡									ד:
אלא מהכא: (שופטים יד) ויד מהם שלשים איש ויקח את חליצותם.			!									ד:
דילמא אשלחיון ברישא והדר קטלינו			⚡									ד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

נזיר-כל כנויי נזירות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת		
ויך ויקח כתיב.																									ד:	
ודילמא גוססין שוינן																										ד:
אלא גמרא גמירי לה.																										ד:
ונזיר עולם היכא כתיב?																										ד:
אבשלום נזיר עולם היה, שנאמר: (שמואל ב' טו) - ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון	דתניא, רבי:																									ד:
ומגלה אחד לשנים עשר חדש, שנא': (שמואל ב' יד) ויהי מקץ ימים לימים, ויליף (ויקרא כה) ימים ימים מבתי ערי חומה, מה התם י"ב חדש, אף כאן י"ב חדש	[רבי]																									ד:
מגלה אחת לל' יום	רבי נהוראי:																									ה:
מגלה מערב שבת לערב שבת, שכן מצינו בבני מלכים שמגלחים מע"ש לע"ש.	רבי יוסי:																									ה:
מאי טעמא דרבי יליף מבתי ערי חומה?																										ה:
אין ימים פחותין משנים	והא רבי הוא דאמר:																									ה:
האי גזירה שוה משום כובד גמיר, ובשני ימים ליכא כובד.																										ה:
ואימא: ב' שנים, דכתיב: (בראשית מא) ויהי מקץ שנתים ימים																										ה:
דנין ימים שאין עמהן שנים מימים שאין עמהן שנים, ואל יוכיח זה שיש עמו שנים.																										ה:
ואימא: ל' יום, דכתיב: (במדבר יא) עד חדש ימים																										ה:
דנין ימים שאין עמהם חדשים מימים שאין עמהם חדשים, ואל יוכיח זה שיש עמו חדשים.																										ה:
ואימא מהכא: (שופטים יא) מימים ימימה וגו'																										ה:
דנין ימים מימים, ואין דנין ימים מימימה.																										ה:
ומאי נפקא מינה?																										ה:
(ויקרא יא) ושב הכהן ובא הכהן - זו היא שיבה, זו היא ביאה	והא תנא דבי ר' ישמעאל:																									ה:
הני מילי היכא דליכא דדמי ליה, אבל היכא דאיכא דדמי ליה מדדמי ליה ילפינן.																										ה:
מנא ידעינן דכל תלתא ירחין חד זימנא? דילמא ארבעה זימני בשתא, (א"נ) ארבעה ירחין חד זימנא, תרין ירחין בחד זימנא.	איכא דאמרי:																									ה:
מגלה אחת לשלשים יום.	רבי נהוראי:																									ה:
מאי טעמא?																										ה:
גבי כהנים משום דאיכא כובד, ה"נ איכא כובד.																										ה:
מגלה מערב שבת לערב שבת.	רבי יוסי:																									ה:
מאי איכא ביניה לשאר אחוהי?																										ה:
יום טוב שחל להיות באמצע שבת, דאחוהי מגלחין, הוא לא מגלה אי נמי, לגלוחי מן צפרא דמעלי שבתא, אחוהי מגלחין, איהו לא מגלה עד פניא.																										ה:
הני ארבעים שנה מאי עבידתיהו?																										ה:
לקץ מ' שנה ששאלו להן מלך.	ר' נהוראי אומר משום רבי יהושע:																									ה:
אותה שנה ששאלו להן מלך, היא שנת עשר לשמואל הרמתי.	תנא:																									ה:
סתם נזירות ל' יום.																										ה:
מנהגי מילי?																										ה:

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מקרא-key:

נזיר-כל כנויי נזירות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אמר קרא: (במדבר ו) קדוש יהיה, יהיה בגמטריא תלתין הווי.	רב מתנא:					!	◆				
כנגד נזיר נזרו האמורים בתורה ל" חסר אחת.	בר פדא:					!	◆				
ורב מתנא נמי נילף מנזיר נזרן						ז					
ההוא לדרשה: (במדבר ו) מיון ושכר יזיר - לאסור יין מצוה כיון רשות, (במדבר ו) כי יפליא לנזור נזר נזיר להזיר - מלמד, שהנזירות חלה על נזירות.	אמר לך: [רב מתנא]					!					
ובר פדא?						ז					
ליכא חד מינהון דלאו לדרשא? אלא מדההוא למנינא, כולהו נמי למנינא.	אמר לך: [בר פדא]					!					
סתם נזירות שלשים יום	תנן:					!	■				
בשלמא לרב מתנא ניהא, אלא לבר פדא קשיא						ז					
אידי דאיכא יום תלתין דמגלח ומביא קרבנותיו, משום הכי תנא שלשים.						!					
מי שאמר הריני נזיר - מגלח יום שלשים ואחד	תנן:					!	■				
בשלמא לרב מתנא ניהא, אלא לבר פדא קשיא						ז					
אימא סיפא:	אמר לך בר פדא					!					
אם גילה ליום שלשים - יצא	[סיפא]					!	■				
אלא, סיפא מסייעא ליה, רישא נעשה כאומר שלימין.						!					
ולרב מתנא קשיא סיפא						ז					
מקצת היום ככולו.	קסבר: [רב מתנא]					!					
הריני נזיר שלשים יום, אם גילה יום ל' - לא יצא	והא תנן:					!	■				
באומר שלימין.						!					
מי שנזר ב' נזירות - מגלח את הראשונה יום ל' ואחד, והשניה ליום ששים ואחד	תנן:					!	■				
בשלמא לרב מתנא ניהא, אלא לבר פדא קשיא						ז					
אימא סיפא:	אמר לך בר פדא					!					
ואם גילה את הראשונה ליום שלשים - מגלח את השניה ליום ששים	[סיפא]					!	■				
אלא סיפא מסייעא ליה, רישא נעשה באומר שלימים.						!					
ולרב מתנא קשיא סיפא						ז					
כדקתני סיפא:	אמר לך רב מתנא:					!					
יום שלשים עולה לכאן ולכאן.	[סיפא]					!	■				
מאי היא? מקצת היום ככולו, הא אמרה חדא זימנא						ז					
מהו דתימא ה"מ לענין חדא נזירות, אבל לשתי נזירות לא, קמ"ל.						!					
אם גילה יום ששים חסר אחד - יצא, שיום שלשים עולה לו מן המנין	תנן:					!	■				
בשלמא לרב מתנא ניהא, אלא לבר פדא למה לי? הא אמר שלשים חסר אחד						ז					
אנא נמי אהא סמכי.	[בר פדא]					!					
מי שאמר הריני נזיר, נטמא יום שלשים - סותר את הכל	תנן:					!	■				
בשלמא לרב מתנא ניהא, אלא לבר פדא קשיא						ז					
אימא סיפא	אמר לך בר פדא:					!					

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

נזיר-כל כנויי נזירות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
אינו סותר אלא שבעה	[סיפא] רבי אליעזר:											◊
אי סלקא דעתך שלשים בעינן, נסתור כולהן												!
מקצת היום ככולו.	קסבר רבי אליעזר:											◊
הריני נזיר מאה יום, נטמא יום מאה - סותר את הכל	תנן: [ת"ק]											◊
אינו סותר אלא שלשים יום	רבי אליעזר:											◊
ואי סלקא דעתך סבר רבי אליעזר מקצת היום ככולו, נסתור שבעה ואי לא סבר מקצת היום ככולו, ליסתור כולהן												◊
לעולם לא אמרינן מקצת היום ככולו.												!
אי הכי, ליסתור כולהן												◊
היינו טעמא דרבי אליעזר, אמר קרא: (במדבר ו) זאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו, התורה אמרה: נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר.	ריש לקיש:											!
לימא כתנאי:												◊
(במדבר ו) עד מלאת הימים - שומעני מיעוט ימים שנים? ת"ל: קדוש יהיה גדל פרע, אין גידול שער פחות משלשים, דברי רבי יאשיה	[רבי יאשיה]											◊
אינו צריך, הרי הוא אומר עד מלאת הימים, אי אלו הן ימים שצריכין למלאות? הוי אומר: שלשים	רבי יונתן:											◊
מאי לאו רב מתנא דאמר כרבי יאשיה, ובר פדא דאמר כרבי יונתן												◊
כולי עלמא שלשים בעינן, והכא בעד ועד בכלל פליגי	אמר לך רב מתנא:											!
עד ולא עד בכלל	רבי יאשיה סבר:											!
עד ועד בכלל.	ורבי יונתן סבר:											!
אי אלו הן ימים שצריכין למלאות? הוי אומר: שלשים.	אמר מר:											◊
ואימא: שבת												◊
שבת מי איכא חסירותא?												!
ואימא: שנה												◊
מי מנינן ליומי?												!
מנין שאין מונין ימים לשנים? שנאמר: (שמות יב) לחדשי השנה, חדשים מחשבין לשנים, ולא ימים לשנים.	והא רבנן דקיסרי אמרי:											!
אמר הריני נזיר אחת גדולה, הריני נזיר אחת קטנה, אפילו מכאן ועד סוף העולם - נזיר שלשים יום.												■
אמאי? והא מכאן ועד סוף העולם קאמר												◊
הכי קאמר: אריכא לי הדא מילתא כמכאן ועד סוף העולם.												!
הריני נזיר מכאן עד מקום פלוני, אומדים כמה ימים מכאן ועד מקום פלוני, פחות משלשים יום - נזיר שלשים יום, ואם לאו - נזיר כמנין הימים	תנן:											◊
ואימא הכא נמי: אריכא לי הא מילתא כמכאן ועד מקום פלוני												◊
שהחזיק בדרך.	רבא:											!
וליהוי כל פרסה ופרסה												◊
באתרא דלא מני פרסי.	רב פפא:											!
וליהוי כל אוונא ואוונא												◊

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

נזיר-כל כנויי נזירות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הריני נזיר כעפר הארץ וכשער ראש וכחול הים - הרי זה נזיר עולם, ומגלה אחד לשלשים יום	מי לא תנן:										?	◇
כל מילתא דאית ביה קיצותא לא קתני											!	◇
הריני נזיר כל ימי חי, הריני נזיר עולם - הרי זה נזיר עולם	והתניא:										■	◇
אפילו מאה שנה אפילו אלף שנים - אין זה נזיר עולם אלא נזיר לעולם.											■	◇
שאני שערות, הואיל ומובדלות זו מזו.	רבה:										!	◇
גבי יומי נמי הא כתיב: (בראשית א) ויהי ערב ויהי בקר יום אחד											?	
התם לאו דמפסקי מהדדי הוא, מאי קאמר? יממא וליליא חד יומא הוא, ולעולם לא מפסקי מהדדי.											!	◇
למה לך אקשווי כולי האי? שאני התם, דהא קתני הריני נזיר אחת.	רבא:										!	◇
הריני נזיר ויום אחד, הריני נזיר ושעה אחת, הריני נזיר אחת ומחצה ה"ו נזיר שתיים.												■
למה לי למיתנא כל הנזיר?												?
צריכי, דאי תנא הריני נזיר ויום אחד, הכא הוא דאמר' אין נזירות ליום א', אמטו להכי קמני תרתין, אבל הריני נזיר ושעה אחת, לימני ל' ואחד יום, קמ"ל. ואי תנא שעה אחת, משום דלא נחית לדוקא, אבל אחת ומחצה דנחית לדוקא - אימא לא לימני תרתי, קמשמע לן: כולהו נזיר שתיים.												!
הריני נזיר שלשים יום ושעה אחת - נזיר שלשים ואחד יום, שאין נזירות לשעות. גמ'.												■
לא שנו אלא דאמר שלשים ואחד יום, אבל אמר שלשים יום ויום אחד - נזיר שתיים.	רב:											◇
רב סבר לה כרבי עקיבא, דדריש לישנא יתירא												■
לא את הבור ולא את הדות אע"פ שכתב לו עומקא ורומא, וצריך ליקח לו דרך, דברי ר"ע,	דתנן: [רבי עקיבא]										◆	◇
א"צ ליקח לו דרך	הכמים:										◆	◇
בזמן שאמר לו חוץ מאלו, שאינו צריך ליקח לו דרך.	ומודה רבי עקיבא:										■	◇